

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De Christo sub onere crucis succu[m]bente

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

etricem suam maximam, à qua se tanta charitate lactatum, nutritum, omni genere obsequiorum praeuētum, tam ardentem semper amatum, & nunc amari sciebat. 3. tanquam in Matrem suam carissimam, suauissimam, purissimam, sanctissimam, quoad dona naturæ, gratiæ, gloriæ sublimissimam, sibi natura & moribus simillimam, & suauiter tot annorum conuictu familiarissimam. Quam verè dicere potuit:

Thren. 2.

Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea. effusum est in terram iecur meum, super contritione filie populi mei, Matris meæ! Affectus ijdem renouandi cum zelo peculiaris amoris erga Iesum, & Mariam.

V. *De Christo sub onere crucis succumbente. Matth. 27.*

I. **C**Hristus quantumuis iam ante tam copiosa sudoris sanguinei emissionem, tam immani totius corporis dilaniatione, toties repetita vulnorum omnium exulceratione totus exhaustus, nihilominus nunc insuper tam graui crucis mole oppressus ab immanissimis carnificibus fessus & anhe-

anhelus vix respirare finitur, sæpiùs oneri succumbens in terram prolabitur, sed calcibus & fustibus progredi compellitur. O quam graue, quam intolerabile onus peccatorum nostrorum, quod Filium Dei portantem omnia verbo virtutis suæ sic fatigat, sic deprimit! Quam verè cuique nostrum dicere potest: *Seruire me fecisti in peccatis tuis, prabuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis. Ego sum, ego sum, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum non recordabor.* Cuius cor his ponderatis ad compassionem, compunctionem, amorem, non moueatur?

Isa. 43.

II. Videntes carnifices Iesum viribus fractum, propelli vltèrius tali mole grauatum non posse, tandem non quidem miserationis affectu ducti, sed mortis eius accelerandæ auidi, Simonem Cyrenæum coegerunt ferre crucem post eum. O quam beatus est, quisquis ad consortium crucis ferendæ à Christo admittitur! quisquis id cognoscit, non se cogi finit, sed vltro accurrit. Vt monet D. Petrus. *Communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in reuelatione gloria eius gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi beati eritis.*

1. Pet. 4.

eritis:

eritu: quoniam quod est honoris, gloria & virtutis Dei, & qui est eius spiritus, super vos requiescit. Amor Crucis.

III. Cum ventum esset ad montem Caluariae, aduertentes hictores Iesum viribus deficere, vt reliquis cruciatis par esse posset, propinarunt illi myrrhatum vinum felle mixtum. Quod libare voluit ad expiandas penè innumeras gulæ & intemperantiæ nostræ maculas, ad præbendum omnimodæ mortificationis exemplum, ad implendum illud Dauidis vaticinium: *Dederunt in escam meam fel.* Quâ mansuetudine, quâ æquanimitate hanc tantam tolerarit inhumanitatem? quâ piè pro illis nobisque gula toties delinquentibus supplicans æterno Patri dixerit: *Recordare paupertatum meam, ab Inthy & felle,* & parce illis, pro quibus ego exhaurio amarum calicem passionis! Quam æquum esset & nos cum intenso commiserationis & compunctionis affectu ingeminare cum Ieremia: *Nos comedimus vnam acerbam,* & *dentes tui obstupuerunt!* Nos felle peccatorum nostrorum hoc mistum tibi, heu quoties! propinauimus, & nunc propinare pergimus vinum, nec in eo exhauriendo te iuare, per seriam pœ-

Psal. 68.

Ier. 31.

nitent.

nitentiam & mortificationem dignamur! Comparsio, contritio, mortificatio.

De Crucifixione in monte Caluaria.

VI.

Ioan. 19.

I. **I**N hoc monte Caluariae, in quo
 (secundum complures doctores)
 humatus protoplastus Adam, & immolatus loco Isaaci aries ab Abraham, alter caelestis Adam, & verus humani generis reparator Noe vino amoris ebrius, coram tanta hominum multitudine denuo se permittit denudari, ludibrio exponi, vestes sanguinolento corpori tenacius adhærentes violenter vna cum cute abstrahi, spineum diadema demi, & reponi, omnium vulnerum plagas renouari; idque quanto cum pudore virgineæ mentis, quanto cum dolore tenerissimi corporis, quanta nihilominus animi vultusque constantia! Quam ardenti interim affectu zeli gloriæ Patris, & nostræ salutis obtulit hæc omnia, imò seipsum ad multò probrosiora, diriora, ad expiandas tot nefandas lasciuie maculas omnium & singulorum filiorum Adam?

dam?